

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

...Ο ελιώνας αναδύει αργά τ' αργυρά του κύματα. Ακόμα και μέσα στο καταμεσήμερο, κρατάει στην κόμη τη δροσερή φεγγαρόσκοπη, που τονε πασάλισε η νύχτα. Περπατάς πάνω στ' ακροδάχτυλα των ποδιών ανάμεσα από τις στοές των δέντρων, όπως μέσα στο κρύο, γαλήνη. Το χώμα, κεντημένο από αλαφρόν ήλιο. Τόσο ανάλαφρο, να φυσήξεις να σηκωθεί σε λεπτές στάχτες. Σιωπή και ευρήνη. Ένα περπατήρι αποκοιμήθηκε με λυγρές φτερούγες. Σιωπή. Ξαν ακούσεις απόμακρα την καμπάνα του χωριού, κάνεις το σταυρό σου. Βάζεις ένα κύκλο ελιόδακρο μέσα στο κεραμιδάκι, σπινθηρί. Σταυρώνεις τα χέρια, σιωπαίνεις και καρτερείς. Κάθε φωνή που υψώνεται πο... αλλο... οφεί. Κάθε προσ...

The olive grove bestirs its still and foliage the dust of the
You walk